Ч. 234. Второк 6 падолиста (25 жовтня) 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім недїль гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

До ситуациї. — З угорского сойму. — Події в Росиї.

В місті Аш, в Чехії, відбули ся вчера збори виборчі, на котрих пос. Штайн обговорюючи полїтичну ситуацию, заповів обструкцию із сторони Всенїмцїв, котрі мають намір не допустити до третого читаня закона о реформі виборчій. В дальшій своїй промові виступив Штайн так різко против правительства, що часть зібраних, переважно селян, вийшла із салї серед проявів обуреня.

На послїднїм засїданю угорского сойму попросив президент палати о дозвіл зложеня в імени сойму кондоленциї Королеви з причин смерти Архикнязя Оттона. Відтак здав справу о участи палати в торжествах спровадженя тїла Ракочія до Угорщини. Справозданє приймив сойм до відомости і висказав подяку послови Коломанови Талїому за єго заслуги при перевезеню тїла. Сойм приймив також до відомости письмо президента міністрів в справі уступленя пп. Міністрів Ґолуховского і Пітрайха, як також іменованє пп. Міністрів Еренталя і Шенайха. Відтак радив сойм над справою посольскої ненарушимости.

„Lok. Anz.“ довідує ся з Петербурга, що відкрито широкий заговір на житє президента міністрів, Столипина, і на житє єго трех товаришів. В послїдних днях арештовано богато осіб в Петербурзї, між ними двох двірских урядників. Богато міністерияльних урядників єсть тяжко скомпромітованих — До Берлина доносять з Петербурга, що в державній фабрицї пороху зголосив ся якийсь підофіцир артилєриї з 5 підофіцирами піхоти і показав розказ, щоби начальник фабрики видав єму 40 пудів пороху і 16 пудів піроксилїни. Начальник сповнив сей розказ. Амуніцию запаковано на віз, котрий підофіцир артилєриї мав приготовлений. Доперва по якімсь часї начальник фабрики став сумнївати ся, чи розказ був правдивий, і зателефонував до міністра війни, відки довідав ся, що розказ був підроблений. Слїдство до сеї пори не викрило виновників.

Російскій полїциї удало ся остаточно попасти на слїд виновника голосного замаху на президента міністрів Столипина. Єсть ним, як показало ся, якийсь Розенберґ, котрого перед кількома днями розстріляно на основі вироку доразового суду за участь в однім розбійничім нападї. Розенберґ по замаху на Столипина утїк до Фінляндиї і там укривав ся, а відтак хотїв знов перекрасти ся через границю до Росиї. Єго зловлено і ставлено перед суд. Тепер виявило ся, що він був головним виновником голосного замаху на Столипина.

Надзвичайні загальні збори товариства „Просьвіти“

відбули ся дня 2 с. м. в сали „Сокола“ в новім будинку „Днїстра“. Явило ся величезне число духовеньства, інтелїґенциї, а було також досить міщан та селян. Богато прибувших не найшло вже місця в сали і на просторих куридорах будинку інформували ся про хід нарад.

Збори відкрив заступник голови проф. Колесса повитанем присутних членів і пригадкою цїли отсих надзвичайних зборів. Дві важні справи є на дневнім порядку: вибір зрезиґнувавших членів видїлу, який стає тим важнїйшим, що припадає в таку хвилю, де на орґанізацийну і просьвітну працю між нашим народом треба класти як найбільшу вагу; другою справою єсть власне та орґанізацийна економічно-просьвітна праця, яку предложив в своїм елябораті п. Олесницкий, а яку принесла анкета з лона видїлу. Вкінци бесїдник пригадує, що та орґанїчна праця почала ся і за кордоном, де повстають „Просьвіти“ в Київі, Одесї, Катеринославі, під Кавказом в Катери

9)

З подорожий по Австралії.

Після П. Беллярдіґо, П. Фішра, дра Фікка і др.

зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Трибуну уставлено в углах прямокутника при вузших боках, де після людского обчисленя гості були безпечні, а все могли добре видїти. Обі льокомотиви вичищено так, що аж сьвітили ся і уміщено на них великі вивіски з їх назвами. Одну льокомотиву назвали „Мінер“ а другу „Діґґер“, а ті імена були виписані червоною краскою на білих таблицях з дерева та завішені по обох боках тендера. „Діґґер“ значить копальник золота, але так називають лиш того, котрий без всяких инших знарядів лиш мотикою і рискалем риють землю, щоби добути ся до золота, а „Мінер“ то такий копальник, котрий вже штукою ґірника лізе в глубину землї.

В тих осьми днях аж до виставленя того дивного видовища надходили так численні зголошеня о місця на трибунах, що ледви можна було заспокоїти всї бажаня. Треба було раз пораз то підвисшати то продовжати трибуни о якийсь кусень. Продано пять тисячів сидячих місць.

Хінцї, для котрих призначено місця по вісім шілїнґів на огорожі, держали ся поки що відпорно. Они очевидно ще не виробили собі були свого погляду о видовищи; так бодай гадали собі інжинери.

Особливо численні зголошеня наспіли з Потсдаму, місцевости, де жили заможні нїмецкі поселенцї, котрі там ще в 1863 р. одержали були землї від австральского правительства. Недалеко Потсдаму була також велика оселя копальників золота і звідтам як і зі всїх инших осель, навіть таких, в котрих плякати не наробили заворушеня, можна було сподївати ся приїзду гостий.

Зголосив ся був також і якийсь фотоґраф з Потсдаму, і обіцяв заплатити окрему належитість, коли би лиш єму одному позволено відфотоґрафувати сам стовк і сцену перед тим і по тім. Та й той чоловік міг напевно числити, що зробить добрий інтерес, бо сей день видовища був для копальників золота вельми памятний і они певно будуть згадувати єго, доки їх житя.

Чим остаточно все закінчило ся, показує слїдуючий лист:

„Брісбен, 30 мая.
Пан К. Бішоф в Маґдебурзї.
Нїмеччина.

Любий брате!

Як я писав тобі вже в послїднїм листі, придумали ми три інжинери для поправленя наших фінансів стовк двох льокомотив на день 14 сего місяця. Дивний той поєдинок минув щасливо а я опишу тобі нинї на борзї тоті події, які при тім відбули ся драматичнїйше і при більшім заворушеню, як ми того сподївали ся.

Що Хінцї під взглядом хитрости і проворности та здібности до інтересів перейшли нас Европейців, дали они й сим разом доказ того. Они змовили ся всї і не купували зовсїм місць для себе, аж день перед катастрофою прийшла їх депутация до нас і заявила, що они наміряють закупити всї місця порожні — а тих місць було не менше лиш десять тисячів — але по чотири шілїнґи за місце. Ми ще торгували ся з ними; але коли ми видїли, що они постановили крiпко не попустити, і що тоті злодюги мають між собою тайні товариства і творять силу, з котрою в Америцї і Австралії треба числити ся, то ми остаточно попустили і они дістали всї білєти на огорожу по половині цїни. То був зовсїм добрий інтерес, але найлїпший зробили Хінцї. Они розвідували ся і через то переконали ся, що на видовище прийде не лиш тих пять тисячів, що купили білєти на трибуни, але ще й два рази тілько инших. Для тих людий не було місця. Хитрі Хінцї відступали білєти місця на огорожі по величезній цїнї. Як ми пізнїйше довідали ся, належали до спілки в тім інтересї всї Хінцї зі всїх таборів. Они зложили ся всї, дали до складки всї свої ощадности, щоби закупити від нас гуртом всї білєти на огорожу за половину цїни. Нехайже тепер хтось скаже, що тоті жовті злодюги не розуміють ся на інтересах!

Рано дня 14 мая було все до видовища готове. Але моїм товаришам Кляєви і Шарлеви та й менї самому стало якось аж трохи лячно, коли ми побачили тоту вандрівку народів, яка рушила ся до Тувумби пішки, возами, верхом на конях і мулах. Деякі люди

нодорі і т. д. То повинно бути заохотою для нас і моральною принукою, повести орґанізаційну працю так, щоби ми стали примїром і взором для наших закордонних братів. Нагороджений оплесками, бесідник запросив до проводу зборів пос. Вас. Яворского, а на секретаря дра Брика.

Провід обнимає пос. Вас. Яворский і по короткім вступі дає голос пос. Олесницкому, який в виду того, що круг членів звернув ся до него з жаданем принятя головства, застеріг ся против того рода тероризму. Головства тов. „Просьвіти“ не може приняти, бо надто велике понятє має о его задачах, щоби мимо своїх инших публичних обовязків міг піднясь праці, яку не міг би сповнити достойно. Коли розходить ся о фірму товариства, то найліпшою фірмою єсть робота, а без роботи фірма єсть деморалізациєю. В справі формальній др. Стахура ставить внесенє, щоби не дебатувати над вибором голови, а приступити до вибору двох членів виділу, а тоді доперва до вибору голови.

В тій справі промовляв також о. Волянський, жадаючи порозуміня що до кандидатів. Вибрано в голосованю поодиноко до комісиї: др. Бачиньского, др. Окуневского, о. Нижанковского, др. Здерковского, Юл. Танчаковского.

Посол Романчук забирає голос, щоби пояснити своє становище супротив змін, западших на послідних загальних зборах „Просьвіти“. Бесідник виводить, що він сам по своїм виборі на посла просив, щоби звільнено его з головства „Народного Комітету“ і „Просьвіти“. І сам предкладав дра Олесницкого на голову „Нар. Комітету“, а др. Костя Левицкого на голову тов. „Просьвіта“. Тимчасом вибрано др. Костя Левицкого на голову „Народ. Комітету“, а головство „Просьвіти“ остало ся при нїм. Отже коли на послідних зборах наступила остаточно зміна, то тільки сповнила ся его власна гадка. Про те не знало богато людий, особливо з провінциї, а навіть писано в тім дусї, немов то его „скинено“ против его волї. Вкінци бесідник звертає ся з просьбою до др. Олесницкого, щоби не силуваний, але на просьбу зборів приняв головство.

Голова зборів замикає дискусию над персональною справою і заряджує 10-мінутову перерву задля уложеня кандидатів комісиєю.

Проф. Шухевич жадає дальшої дискусиї над кандидатами, однак збори приймають внесенє п. Олесницкого, щоби тепер над тою точкою залишити дискусию.

Приступлено до другої точки дневного порядку, іменно до просьвітно-економічної орґанізациї, яку реферує пос. Олесницкий на основі свого проєкту, принятого анкетою.

По півтрагодиннім рефераті пос. Олесницкого здала комісия до вибору кандидатів справу зі своєї наради. Іменем єї др. Окуневский представив основи доконаного комісиєю вибору кандидатів. Найдостойнїйшим на голову комісия уважає пос. Романчука, однак він представив вже неможливість для него праці в товаристві. Тому комісия відступає від его кандидатури, а натомість предкладає зборам, висказати єму повне признанє за дотеперішні труди. Збори прилучають ся довготревалими оплесками і повстанєм з місць. Найспосібнїйшим до головства в „Просьвіті“ являє ся пос. Олесницкий, однак по его катеґоричній заяві, комісия оставляє собі держати его за слово, що коли тільки позволять єму на те его занятя, він сам зголосить ся до обнятя проводу „Просьвіти“. На теперішнього голову ухвалила комісия поручити тихого а робітного члена виділу, який вже 30 літ невсипущо працює в его складі, проф. Петра Огоновского. На дальших членів предкладає комісия др. Загайкевича, інжинїра Корнелю, а на заступничку п-ну Малицку.

(Дальше буде.)

Новинки.

Львів, дня 5-го падолиста 1906.

— За упокій душі бл. п. Архікн. Отона відбуде ся завтра ві второк у всїх трох катедрах торжественне богослуженє, а іменно в катедрах римо-католицкого і вірмено-католицкого обряду о 9 год. рано, а в катедрі гр. католицкого обряду о 8 год. рано.

— Іменованя і перенесеня. П. Намістник іменував конципіста санїтарного дра Казимира Моссора лікарем повітовим і асистентів санїтарних дра Войтіха Кужиньца, дра Франца Кропачека і дра Людвика Собещаньского конципієтами санїтарними. — П. Намістник переніс лікарів повітових: дра Стан. Гавліковского з Камінки до Золочева, дра Стан. Карпіньского з Ліська до Подгужа, дра Едварда Пйотровского з Чесанова до Камінки, дра Казимира Моссора з Підгаєць до Чесанова; конципістів санїтарних: дра Юліяна Любоведского із Скалата до Підгаєць, дра Стан. Япікевича із Снятина до Скалата, дра Алекс. Годловского з Мельца до Ліська і дра Фр. Кропачека з Коросна до Мельца а асистента санїтарного дра Генриха Палестра з Бережан до Снятина.

— Реформа середних шкіл. В недїлю дня 28 жовтня с. р. відбуло ся в краківскім університетї перше засїданє комісиї для реформи середних шкіл. Комісия складає ся з яких сто членів, професорів университетів і середних шкіл. Предсїдателем нарад вибраний професор краківского університету Моравский. Цїлию комісиї єсть уложити програму для середної школи нового типу і виробити плян постепенної реформи теперішних середних шкіл. Комісия рішила запросити на засїданя всїх членів краєвої ради шкільної.

— Загальні збори „Народної Торговлї“ живо заінтересували загал єї членів. Простора саля на І. пов. в камениці „Народної Торговлї“ ледви помістила всїх прибувших на збори, а много членів переступивши поріг салї, вертали, [illegible] побачили таку тїсноту. Зборам проводив нотар Танчаковский. Жива і довга дискусия розвинула ся передовсїм по звітї з дїяльности управи „Народної Торговлї“ над справою побираня товарів сільскими крамарями в складах „Н. Торговлї“. Між иншими поставлено внески: аби поручити начальникам складів, щоби старали ся приєднати крамарів через вічливе з ними обходженє, удїлюванє їм порад що веденя крамниць і т. п.; аби делеґати займали ся сільскими крамницями і економічним рухом в своїм повітї; аби установити крамарских інструкторів, котрі би удержували звязь між крамницями а „Н. Торговлею“ і т. д. Виринули також проєкти, щоби „Н. Торговля“ закладала власні крамниці по більших селах і місточках, які могла би потім відпродувати, та щоби начальникам складів підвисшено рабат від побраних крамницями товарів, і щоби крамницям знижено цїну товарів. Один з бесїдників радив, аби Совіт „Н. Торговлї“ подбав, щоби

прийшли були аж з Брісбен, ба навіть аж з Рокемтен, відтак зі всїх місцевостий в сусїдстві, люди з віддалї яких двайцять і трийцять миль вибрали ся в дорогу, не лякали ся навіть кілька днів дороги, щоби лиш побачити то видовище. Ірляндцеви Мекаллянови, котрий заслужив ся тим, що піддав нам гадку, позволили ми за невелику заплату продавати напитки на трибунах. Він заробив на тім красний гріш і оказав нам свою вдячність тим, що вистарав ся для нас коний під верх і на пакунки та службу, щоби відставити нас щасливо аж до Брісбен. Другі шинкарі з Тувумби, що уставили були собі столи з напитками поза огорожею, заробили також досить гроший. Вже в ночи посходили ся були видці, котрі розсїдали ся були поза огорожею.

Ми украсили льокомотиви цьвітами, хоругвами і зеленю а люди закладали ся о то, котра льокомотива розібє ся борше, о так великі суми, що нїхто би не повірив. Вже на годину перед тим, заким видовище відбуло ся, казали ми обом льокомотивам їздити то сюди то туди, щоби показати, що они можуть. На чверть години перед катастрофою примістили ми щасливо всїх людий на трибунах а тоті на огорожи примістили ся були якось і самі. Правда, що при тім застрілено двох людий, але не з нашої сторони; то зробили їх добрі приятелї; на австральских золотих полях не обійде ся, бачиш, без стріляннини або пробиваня ножами.

Наконець під доглядом комісиї, зложеної з копальників з Тувумби, відставлено обі льокомотиви в обі сторони на одну анґлійску милю далеко від місця, де они мали стовкнути ся, ще раз їх оглянено, намащено оливою і наложено під кітли сьвіжого вугля. Відтак привязано до тих підойм, що управильняють доплив пари до рухового приладу льокомотиви, шнури так, що чоловік, котрий стояв коло льокомотиви, коли сїпнув за шнур, міг отворити вентиль.

Точно пять мінут перед пів до одинайцятої пущено льокомотиви з обох кінців і они зі свистом і шумом погнали одна против другої.

Я був на середині площі посеред огорожі, розуміє ся досить далеко від місця стовку. В кількох мінутах наїв ся я там пекольного страху і заявляю сим торжественно, що вже нїколи не буду брати ся до таких шалених підприємств. Або льокомотиву „Мінер“ пустили за пізно, або при потягненю за шнур вентиль за мало отворив ся, досить що она не їхала так борзо як „Дітер“ і длятого не могла прийти до стовку на назначенім місци, лиш борше їдуча льокомотива стрітила поволїйшу, заким ще сеся доїхала до осередка. Точка, на котрій они мусїли тепер стрітити ся, лежала якраз перед полудневою трибуною. Я видів, що прийде до великого нещастя і на хвильку аж задеревів. Відтак побіг я до загроженої трибуни і крикнув до людий, щоби ратували ся. Та й на самій трибунї розважнїйші видцї зміркували, на що заносить ся, і дали знак, щоби втікати. Було то величаве видовище, коли гості з трибуни ратуючи своє житє, втікали на площу. Впрочім уважали люди сю подію за дуже гумористичну; то був для них окремий рід розривки.

Шалена втеча відбула ся до кількох секунд; відтак роздав ся страшенний гук, зашипіло, задзвонило, забреніло і обі льокомотиви вдарили одна об другу якраз перед опущеною трибуною. Розумів ся, що вигляд на побіду для обох машин був дуже неоднаковий. Та, що скорше бігла, була менше ушкоджена. Кусні колїс, нюти, цьвяхи, відломлені ручки і підойми полетїли у воздух і спадаючи, розторощили трибуну, на котрій ще перед хвилею сидїли тисячі людий. Фотограф, котрий ще в послїдній хвили наспів був зі своїм апаратом, ледви з тяжкою бідою уйшов смерти. Посилаю тобі образки, на котрих побачиш, як то все відбувало ся. Розбита з переду машина то тота, що їхала поволїйше.

Гості збирали собі розкинені кусні зелїза а хіньска спілка, що дала нам триста фунтів за старі машини, зробила знаменитий інтерес, розпродавши зараз на місци кусні з них на памятку. По тім всїм відбула ся величава забава і люди веселили ся як рідко коли. Намавляли нас навіть, щоби ми купили дві нові льокомотиви і повторили то видовище, але ми з подякою відказали ся від того. Трибуни і останки будинків в Тувумба мабуть тепер вже розібрали. Хінцї і копальники рознесли все, що лиш дало ся. Для кождого з нас трох спільників принесла тота історія десять тисячів долярів. З тим можна би вже щось зробити, але менї надоїли вже австральскі відносини і я вертаю до рідного краю.

Здоровлю тебе сердечно

Твій брат Е. Бішоф
австральский інжинер від зелїзниць
без служби.

(Дальше буде).

до економічної комісиї „Просьвіта“ війшов один з членів управи „Н. Торговлї“. Крім дискусиї над сільским крамарством ставлено много питань до дирекциї о вяснене деяких позиций зі звіту, який опісля принято. По одобреню білянсу за 1905/6 р. вибрано двох нових членів до совіта, а то: Івана Чернявского і Романа Залозецкого, означено висоту презенцийної марки та вибрано головний комітет контрольний, до котрого увійшли: Кость Павьківский, Антін Хойнацкий і Михайло Іванець.

— **Конкурс.** Центральний виділ товариства взаїмної помочи рукодїльників і промисловцїв „Rodzina“ оголошує отсим конкурс в цїли надания одного датку в квотї 100 корон з ювилейного фонду посагового. О датки з того фонду можуть убігати ся дочки членів дїйстних, що належать що найменше пять лїт до товариства як рівнож дочки емеритів „Rodzin-и“ і сироти по членах дїйстних і емеритах в віцї від 16 до 30 лїт. Поданя без стемпля з долученем метрики хрещеня, сьвідоцтва убожества і проводженя доказуючого сиріцтва просячої, треба вносити на руки заряду дотичного відділу до центрального виділу найпізнїйше до 15 грудня с. р. Пізнїйше внесені просьби не будуть увзгляднені.

— **40-лїтний ювилей** свого єствованя обходило вчера польске товариство Czytelnia akademicka у Львові. Рівночасно з ювилейним обходом відбуло ся посьвячене угольного каменя під польский дім академичний ім. Мицкевича. Дім стане на ґрунтах огорода ґр. Фредра при ул. Академичній.

— **Судьба усмирителя диких зьвірів.** В цирку Буша в Берлинї продукував ся вчера усмиритель диких зьвірів Петерс зі своїми 10 тиграми і 6 львами, при чім посовгнув ся в клїтцї і упав. Зьвірі кинули ся тої на него і покусали его та подерли страшно. До клїтки впали чотири помічники і при помочи зелїзних дручків і вистрілів на пострах відогнали розлючені зьвірята. Петерс виліз ще з клїтки а відтак зімлів. Рани его вимагають довшої курациї. Серед публики, зложеної переважно з дїтий, настав такий переполох, що лиш з трудом удало ся удержати спокій і не допустити до якогось нещастя.

— **Нещаслива пригода.** В Лужанах, в тамошній цукроварни впав занятий там 14-лїтний хлопець Никола Гуланець із Шипинець до отвору, котрим переходить пас трансмісийний, а пас вхопив его там і покалїчив так страшно, що він до кількох хвиль помер. Тїло аж по кількох годинах видобуто з розбитою головою і відставлено до трупарнї.

— **Теля з двома головами і 8 ногами** привезено вчера до міскої різницї у Львові. Цїкавий оказ відослано до академії ветеринарії.

— **Капітан з Кепенік** не перестав все ще інтересувати весь сьвіт. Нема здаесь такої закутини, де би люди читаючі ґазети не знали про него і про его штуку та не насьміяли ся з неї. Анґлїйска ґазета „Daily Express“ написала навіть вступну статию, в котрій доказує, що „капітан з Кепенік“ став ся спільною власностию всіх культурних народів, бо словам „межинародна веселість“ надав преці раз якогось змісту. Згадана ґазета поручає „капітана“ Фойґта цісарскій ласцї і каже, що его неповинна стрітити тяжка кара, особливо же зі взгляду на примиряючі людскі добрі прикмети, які задержав мимо того, що тілько лїт висидїв в кримінали. Фойґт все ще не здужає, пожовк і лице ему запало ся, але на дусї держить ся ще добре і розмавляє з своїм слїдчим судиею добірною мовою, чому впрочім і не диввиця, коли зважити, що він скінчив третю клясу видїлову та й добре учив ся. В якій мірі Фойґт заінтересував широкі верстви публики, ба й позискав їх для себе, може послужити доказом то, що на руки адвоката, котрий підняв ся оборони, надходять малі грошеві датки для „капітана“ а в однім купелевім заведеню зібрано навіть аж 47 марок і прислано на „поліпшеня харчу для капітана“.

— **Нагла смерть жебрака.** До кухнї одного з комірників в домі ч. 57 при ул. Льва Сапіги прийшов вчера якийсь жебрак, старик лїт мож. 70 і попросив, щоби ему дали якої страви. Кухарка дала ему таріль капусти. Жебрак сїв на сходах і зачав їсти, наразъ пустив таріль з рук і сконав.

— † **Померли:** о. Ярослав Бачиньский, парох в Кошилівцях, дня 25 жовтня с. р. — Антін Климович, горожанин м. Львова і властитель огородничого заведеня, дня 4 с. м. в 65-ім роцї житя.

Телеґрами.

Відень 5 падолиста. Є. В. Цісар розпорядив з причини смерти бл. п. Архікн. Оттона 6-недїльну жалобу двірску почавши від дна 6 с. м. На похорон прибудуть: яко репрезентант нїмецкого цісаря кн. Айтель Фридрих, а яко репрезентант реґента баварского кн. Леопольд Баварский.

Відень 5 падолиста. Пруский князь Айтель Фридрих прибув тут нинї рано. На двірци повитав его Цісар.

Відень 5 падолиста. Комісия реформи виборчої приняла звіт о ряді петиций, а відтак приступила до нарад над законом о охоронї чистоти виборів.

Брукселя 5 падолиста. Двір бельґійский постановив носити через 8 днів жалобу по смерти бл. п. Архікн. Оттона.

Венеция 5 падолиста. Король саский виїхав вчера до Відня.

Лімож 5 падолиста. Конґрес социялїстів займав ся вчера справою поборюваня мілїтаризму. Підчас дискусиї предкладав Герве, щоби за помочию загальних страйків робітничих не допускати до виповіданя і веденя війни, котра служить лиш інтересам капіталїстів.

Шанґай 5 падолиста. (Б. Райтера). Місионарі доносять, що в полудневій провінциї Кіянґсу ширить ся голод в страшний спосіб. Мілїонам жителїв грозить смерть з голоду. Власти самі в части не можуть зарадити тому нещастю.

Париж 5 падолиста. Вчера перед полуднем відбули ся демонстрациї за днем спочинку в тиждни. В однім склепі вибито шиби виставові. Полїция арештувала кілька осіб.

Ґлеґо 5 падолиста. (Б. Райтера) Страйк робітників докових прибрав внаслїдок того, що вмішав ся союз підприємців будови кораблїв, поважні розміри, позаяк союз обіймає майже всіх підприємців промислу будови кораблїв у Великій Британії а підприємці відкидають всяку гадку о компромісї. В виду того страйк може закінчити ся лиш в случаю капітуляциї робітників.

Тукоань (департ. Норд у Франциї) 5 падолиста. Підчас вчерашного відчиту предсїдателя союза „Жовтих“ пос. Бієтрі впала ґрупа манїфестантів з противного табору до салї. Почала ся бійка і стріляне з револьверів. Дві особи зранено. Товпа, зібрана перед льокалем, вибила шиби; і тут стріляно з револьверів. Арештовано кілька осіб.

НАДІСЛАНЕ.

— **ТОВАРИСКА ЗАБАВА** — „Розмова цьвітів“. Звістна з своєї рухливости фірма пп. Кавчиньского і Оберского у Львові (ул Короля Людвика ч. 7) видала своїм накладом в рускім язицї нову товариску забаву під поданим заголовком. Гадки на 64 карточках, уложив п. Денис Сумик. Видане представляє ся дуже хорошо, а забава займаюча і цікава. Хто купить, не пожалує. Набувати у накладців.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8·55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля (1/5 до 30/9), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скалы
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлї (15/6 до 30/9), Сколього (1/5 до 30/9)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скалы (на Підзамче
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скалы (гол. дворець
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

ВИНО! ВИНО! червоне або біле приятного смаку в р. 1906. 34-літрова бочівка franco до кождої стациї молоде 10·90 старше 11·90 зр. Пробні бочівки $4^1/_4$-літрові в р. 1897 1·70 зр., старе 1·85 зр. franco. **Муштарда** на спосіб француский пушка 5-клґ. f-co 4 зр. L. Altneu, Versecz 2. Угор.

Сьвіжий Мід

десеровий курацийний найлучший, твердий або плинний, (патока) в власних пасік 5 клґ. 6 К 60 сот. оплатно.

Коріневіч, ем. учит.
Іванчани п. л.

БІЛЄТИ ІЗДИ

на всї зелїзницї
краєві і заграничні
продає
Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна
Аґенция дневників і оголошень
у Львові
Пасаж Гавсмана число 9.
приймає
пренумерату на всї дневники
краєві і заграничні
по цїнах оригінальних.

Найдешевше можна купити лише

в Авкцийній Гали

Пасаж Миколяша

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутериї, старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозуміне з провінциєю писемно.

Вступ вільний цїлий день.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).